

ESTI PEDAGOOGIKA
ARHIIVIMUSEUM
ROND

Jönköpingi ja "ümbruskonna

noorte

SUVI PÄEV

FORSERUMIS

26. augustil 62.

KAVA

1. Lipu heiskamine
Suvipäeva avamine
"Forserumi suvipäeva laul" A. Randes
2. "Kui kaugele on meil jõudnud
assimileerumine"
"Meie väike saarekene" Koolideinsp.
H. Rajamaa
L. Lokko-E. Kaljuvee
3. Sõnalis-muusikalisi ettekandeid

KOHVIVAHEAEG

4. Muljeid reisilt "Lend Läände" I. (Ahas) Loorand
5. Film iseseisvuseaegsest Eestist
6. "KAPSAPLA"
O. Lutsu komöödia 1. vaatuses

Tegelased:

Pliuhkam, taluperemees	A. Randes
Roosi, tema naine	L. Lokko
Elisabet, nende tütar	K. Kaljuvee
Tõnis Sägi, Elisabeti peigmees	V. Ruisla
Krõõt, saunanaine	T. Ennemuist
Kusti	M. Lokko
Maali tema lapsed	E. Lokko
Jüri, sulane	J. Talvik

7. TANTS

Kõla mu lauluke

Kõla mu lauluke, kõla mu hää!.
Kõigu mu paadike, kõigu vee peal.
Lained ka kõiguvad, kaldale sõuavad -
kõigu mu paadike, kõigu vee peal.

Lainte peal minagi edasi läe'n
kuni ma randa üht õitsevat näen.
Uju nüüd kiiresti, paadike, pikk on tee
kõigu mu paadike, kõigu vee peal.

Su Põhjamaa päikese kullast

Su Põhjamaa päikese kullast,
su õhust, su veest ja su mullast.
Ma sündisin, kodumaa.
Su metsad ja taevas ja meri
on soonte sees kõnelev veri,
::: mis tänab sind lõpmata:::

Kuis oskasid, tundsid ja teadsid.
Mu südame tuksuma seadsid.
Nüüd sulle tuksub ta.
Nii rõõmus ja õnnes, mis hurmav
kui mures ja valus, mis surmav.
::: Sa, Eesti, mu kodumaa!:::

Mu Looja sind kaitsku ja kandku.
Sul rahu ja õnnistust andku.
Ta arm olgu sinuga!
Jää õitsema aegade meres,
riik Põhjamaa riikide peres.
::: Sa, Eesti, mu kodumaa:::

Süda tuksub

Süda tuksub tuks, tuks, tuks.

Mine lahti uks, uks, uks.

Et me lähme Mallega

Saarde kalu püüdema.

Hopsassa, Mallega,

saarde kalu püüdema:, :

Kui on hüva pärituulõ

lendab vene nii kui kuul.

Siis meil aega Mallega.

Salajuttu puhuda.

:, : Hopsassa, Mallega,

salajuttu puhuda:, :

Kui on kalad roogitud,

jutud kokku räägitud.

Siis me lähme Mallega

maale kalu kauplema.

:, : Hopsassa, Mallega; :

maale kalu kauplema:, :

Koju tulles kiiresti

võtan Malle kaenlasse.

Siis me lähme Lontova.

Pulmahteid ostema.

!, : Hopsassa, Lontova,

pulmahteid ostema:, :

Minu veli virvipuu

Minu veli virvipuu,
virvipuu ja värvipuu
Üle metsa mõõdupuu,
üle palu pikem-puu.

Minu veli virvipuu,
virvipuu ja värvipuu.
Üle valla vahvam mees.
Üle küla kuulsam mees.

Minu õde õunapuu,
õunapuu ja õiepuu.
Üle niidu niinepuu,
üle roogu roosipuu.

Minu õde õunapuu,
õunapuu ja õiepuu.
Üle valla vahvam neid,
üle küla kauneim neid.

Lepalind

Lenda, lenda lepalind,
viimast kord veel palun sind. teda minu poolt tervita.

Lenda üle suure laia vee,
sinna, kus mu kallike. Kui ta küsib, mis mina teen,
üttele, et ta järel igatsen.

Ütle, et ta ei kurvastaks,
üttele, et ta nutma ei jääks.
Ehk küll kaugel viibin ma,
tulen tagasi ma võitjana.

Sinu silmad on kui õö.
Ära õnnetuks mind tee.
Nõnda laulis väike lepalind,
kui ta tervitas mu kallim,
Sind.

Kaugel, kaugel seal on

Kaugel, kaugel seal on minu kodu.

Kaugelt tervisi saadan ma sul.

Uksi rändan ma võõramae radu.

Pisar laugel kui meelestul mul.

Tasa nuttis siis kallim mu rinnal,

tasa sosistas õrn tuulehoog.

Kurvalt kaebasid kajakad rannal,

vaikselt vulises vahune voog.

Vaikseks jäänud on vahutav meri,

vaikseks jäänud on kallima huul.

Üle lageda vete vaid kajab

kurb ja igatsev hulkuri laul.

Kus Põhjalahe kohiseb

Kus Põhjalahe kohiseb

Ta kaldal ilu idaneb.

Seal on mu armas kodumaa.

mis kallim mul veel kullasta.

Seal org on armsas orases

ja lehtpuu lehkvais õilmetes.

Seal olin ma kui laululind,

kui õnnel tuksus minu rind.

Jah, kuldne koht nüüd kaugele

sust lahkusin ma valuga.

Kuid sinna jõuab ikka veel

mu mõte lahke laulu teel.

Ja peaksin ma ilmaski

veel sinna jõudma tagsi

Siis laulaksin ma rõõmuga:

Oh kallis, kaunis Põhjala.

Toomed on järve rannala

Toomed on järve rannala,
nende juurilla mina itken.
Võõraile maile kuldani läinud
ja jätnud mu siia üksi .

Peida, tooni, pisarad,
sule surma minu silmad.
Ole mulle sõbraksi,
kuna jäin maailma üksi.

Koduigatsuse laul

Hämarikus mu mõtteil on tiivad,
nende kohal on kaugus ja öö.
Tühistaevas ja kõrbede liivad
koduigatsus sügaval kõeb.
Loen aastaid, neid ikka saab palju-
mõtlen: kuhu noorus on läind?
Kodunurmede kirkastav haljus -
kuis nii lõpmatult selgena näid.

"
Ühel hommikul kõndisin laande,
päike paistis ja lõhnas mu laas.
Eluraamatu kaanest seal kaande
läbi lugesin kummargil maas.
Ühest allikast ennast ma nägin -
olin katkenud kuues ja hall,
oli öhtu ja olin ju vana -
koduigatsus südame all.

Forsserumi Suvipäeva laul

Tulin ka, sinuga.
Suvipäevale tulin ka.
Olgu tulin või paistku päike,
sajab vihma, tuleb äike,
aga Forsserum lähem ma.
Peale viimast salmi... aastis pärast jälle siia tulin ma.
Tulin ka, sinuga.
Suvipäevale tulin ma.
Oleks muudki olnud teha,
suvipäeva tahtsin näha -
ja nii Forsserum! jõudsin ma.

Roosiainas

Roosiainas kõnnib nägus neid.
Võlub austajate südameid.
:: Tema ümber roosid kaunimad,
okkad torkavad kui puudutat::

Neiuuke, miks kõnnid üksinda?
Kardad sa, et võiksin salaja?
:: Murda vast ehk roosi kaunima,
kaunima, mis leida aia sees?::

Mälestuseks neiuult roosi sain.
Teda unustada ma ei või.
Roosiaeda veel kord külastan.
:: Võtan kaasa roosi kaunima::

Ju laias laanes

Ju laias laanes laul vaikinud
ja hõiskamas ei kuule õõbikut.
:: Oh, kaunis võlu, miks jätsid mind?
nüüd kurba valu on täis mu rind::

Mu armsaim sõber, pean jätma sind.
On kustund kõik, mis äsja hurmas mind.
:: Nii ruttu möödus, arm üürike
on sulgend saatust mu õnnetes::

Nüüd kurval meelel läen teele ma.
Mu ümber öö ja siin ma üksinda.
Kuid, süda rahul, täis lootust rind,
:: sest hele tähena sa juhid mind::